

València perd la por

Crònica de l'últim concert d'Obrint Pas al Teatre Principal

Obrint Pas va omplir ahir per tercera nit consecutiva el Teatre Principal de València, en la que va ser el punt i final de la gira de comiat *Seguirem*. Les tres nits al Principal han estat un exorcisme i alhora un exercici de recuperació per a la cultura popular del País Valencià d'un espai emblemàtic que li ha estat negat històricament.

La darrera de les tres sessions al Principal es va allargar durant tres hores carregades d'emocions a flor de pell, en què Xavi Sarrià, Miquel Gironès, Miquel Ramos i Robert Fernández es van acomiadar d'una audiència extremadament còmplice. El d'ahir era el primer públic d'**Obrint Pas**, el que va començar a seguir a la banda a la meitat dels anys noranta amb les primeres maquetes i li ha estat fidel durant més de vint anys. El concert va ser una catarsi, un procés col·lectiu que va fer realitat els pronòstics d'una de les primeres cançons del grup, "No tingues por", convertida en himne arran de l'assassinat de Guillem Agulló. Els pares de Guillem eren ahir al Teatre, símbol i memòria viva de la lluita contra el feixisme. Tot plegat és la culminació d'un procés col·lectiu de pèrdua de por, que va començar un llunyà 1993 quan un grup d'estudiants "*de la línea*" de l'Institut Benlliure de València van decidir fer un grup de música i batejar-lo amb el nom d'**Obrint Pas**.

El Principal presentava un aspecte inèdit, guarnit amb nombroses estelades i dues grans pancartes: "Gràcies", amb el logotip històric del grup, i "Seguirem", recuperant, en una picada d'ullet als inicis militants de Xavi Sarrià i companyia, el vell logo de l'Assemblea d'Estudiants Nacionalistes (AEN) dels anys noranta. El guió no va diferenciar-se en excés de les cites prèvies de la gira de comiat. Va ser la viola de roda de "Coratge" la que va marcar el toc d'inici del concert. Quan la dolçaina de Miquel Gironès va fer sonar la melodia de la cançó, tot el Principal va esclatar en aplaudiments: una ovació en què el públic valencià, més que a **Obrint Pas**, semblava aplaudir que les notes de l'instrument autòcton per excel·lència ressonessin en un recinte on els sons i la llengua pròpia del país han estat històricament bandejats.

Al llarg de tres hores van sonar tots els clàssics de la banda, en alguns casos amb la participació d'amics i mentors del grup: a la primera part del recital, **Mara Aranda de L'Ham de Foc** va prestar la seva veu a la gairebé tradicional "El país de l'olivera" i **Pep Gimeno 'Botifarra'** va interpretar la tonada de l'"U d'Aielo" a "Camins". La veu de **Miquel Gil** va fer estremir el teatre amb la sentida interpretació de "Del sud", acompanyat per les místiques sis cordes d'un emocionadíssim **Borja Penalba**. No era l'únic. De fet, tots els músics a l'escenari van haver de reprimir nombroses vegades el plor. El "Cant de Maulets" d'**Al Tall**, amb **Vicent Torrent, Miquel Gil i Manolo Miralles** a l'escenari acompanyats d'una banda de dolçainers, va culminar la primera part d'un recital que ja llavors havia assolit la categoria d'històric.

Encara faltava el millor: una intensa tanda de bisos, on van anar desfilant per l'escenari bandes de dolçainers, la Coral Infantil del Micalet i una nombrosa fanfàrria. Hi va haver moments èpics com "La flama" -amb xiquets valencians d'origens diversos representant el futur de la llengua- o una "Malaguenya de Barxeta" amb **Pep Gimeno i Miquel Gil** en què va semblar talment que Xàtiva, "el poble dels socarrats", renaqués de les seves cendres. "Alegria" i "Som" va suposar l'entrada a l'escenari de la resta de la banda d'**Obrint Pas**. També va ser molt encertada la intervenció de la cultura popular i tradicional, representada per la sinistra Dansa de la Moma precedint una parella de balladors tradicionals. L'entrada al recinte de les muixerangues de València i Algemesí va

crear un ambient llegendari. La interpretació de l'himne del País Valencià va fer posar tot el teatre dempeus. Al final, com en tots els concerts de la darrera gira, "Seguirem". Fins a la victòria, sempre amb **Obrint Pas**.